

PÉNZÜGYI JOGALKOTÁS.

A m. kir. pénzügyminiszter 1932. évi 146.000. számú rendelete a rendkívüli jövedelemadó-pótlék mérséklése tárgyában. Az egyes adókra és illetékekre vonatkozó törvényes rendelkezések kiegészítéséről és módosításáról szóló 2030/1932. M. E. számú rendelet 11. §-a szerint a jövedelemadó alanyai az 1932. évre megállapított jövedelemadó 30%-át rendkívüli pótlék gyanánt tartoznak az 1932/1933. költségvetési évben fizetni.

Ezen pótlék négy negyedévi részletben fizetendő; az első részlet 1932. július 1-én volt esedékes.

A rendelet 11. §-ának (9) bekezdése szerint, ha az adózó igazolja, hogy az 1932. évi jövedelemadókivetés alapjául szolgáltat valamely meghatározott összegű jövedelem az adózótól független körülmények folytán legalább 10%-kal tartósan csökkent, az esetben a jövedelemadó-pótléknak *a jövedelem csökkenésének idejében még esedékessé nem vált részletei* megfelelően mérsékelhetők, függetlenül attól, hogy maga a jövedelemadó mérsékelhető-e vagy sem. Az eljárásnak rendelettel való szabályozása a pénzügyminiszterre bízott.

A Budapesti Közlöny 1932. november 13-án megjelent 257. számában közzétett 146.000/1932. P. M. számú rendelet szabályozza a jövedelemadó-pótlék mérséklésének, illetve törlésének eljárási módját.

A rendelet 1. §-a megjelöli, melyek tekintendők azoknak a meghatározott összegű jövedelmeknek, amelyeknek 10%-kal való csökkenése esetén a mérséklés kérhető. Ezek

- a) a földhaszonbérletekből,
- b) a házbérekből,
- c) a szolgálati és munkabérvizonyból,
- d) a járadékokból és járadékszerű visszatérő szolgáltatásokból,
- e) a föld- és házadó alá nem eső tárgyak vagy jogok használatáért járó haszonbérékből, továbbá
- f) a tantiémekből származó összegszerűen megállapított jövedelem.

A mérséklésnek csak akkor lehet helye, ha a jövedelem az adózótól független, vagyis önhibáján kívül bekövetkezett rendkívüli körülmények folytán csökkent. A mérséklésnek csak a jövedelemcsökkenés bekövetkeztekor még esedékessé nem vált rendkívüli pótlékre nézve van helye, például a július 1-én esedékessé váló részlet csökkentése vagy törlése nem kérhető, ha a tartós jövedelemcsökkenés csak augusztus havában következett be.

A rendelet szerint nem lenne mérsékelhető, illetve törölhető a már befizetett rendkívüli jövedelemadó-pótlék összege sem. Véleményünk szerint ez az intézkedés nem alapul a 2030/1932.

M. E. számú rendeleten, tehát nem törvényes. De nem is lenne indokolt, hogy amikor az április 10-én megjelent kormányrendelet végrehajtási rendeletét a pénzügyminiszter november 13-án adja ki, tehát az adózók a pótlék mérséklése iránti kérvényeiket még be sem nyújthatták, a mérséklési igényüket elveszítsék azok az adózók, akik az időközben már esedékessé vált adótartozásukat kiifizették, viszont a mérséklési igény ugyanazon tárgyi feltételek mellett megillesse azokat az adózókat, akik fizetési kötelezettségüket elmulasztották.

A nem tartós, hanem csak átmeneti vagy ideiglenes jellegű jövedelemcsökkenés a mérséklésre alapul nem szolgál, úgyszintén nem mérsékelhető a pótlék, ha a jövedelemcsökkenés a 10%-ot nem haladja meg.

A pótlék ugyanolyan arányban mérsékelhető, mint amilyen arányban a meghatározott összegű jövedelem tartósan csökkent.

A jövedelem teljes megszűnése esetén a pótlék egész összege törölhető.

A mérséklés, illetve törlés iránti kérvény a bizonyítékok csatolása mellett a községi előjárásnál (városi adóhivatalnál) adandó be, és pedig a mérséklésre indokul szolgáló jövedelemcsökkenést követő 15 nap alatt.

Az 1932. december hó végéig előterjesztett kérvények külön engedély nélkül szabályszerű érdemi tárgyalás alá veendőek.

A kérelem felett elsőfokon a kir. adóhivatal (adófelügyelőség) dönt, melynek határozata ellen 15 nap alatt a pénzügyigazgatósághoz van fellebbezésnek helye és a másodfokú határozat ellen a közigazgatási bírósághoz 15 nap alatt panasszal lehet élni.

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT.

A házadó alapjául a tényleg fizetett bér veendő és becslésnek nincs helye, ha a vállalat munkása a lakást bérfizetés ellenében bérlő. (Közigazgatási Bíróság 13.225/1931. P. szám.) A kir. pénzügyigazgatóság a panaszos cég tulajdonát képező budafoki-úti 60. sz. házban levő és a bérív 4., 5., 13. sorszám alatt felvett kétszokás lakások bérértékét 660 pengőben és a 6., 8—11., 14—16., 18., 20—25., 27., 31—33., 35—38., 40., 42—47., 49—56. sorszámok alatt felvett egy-szobás lakások bérértékét egyenként 340 P-ben állapította meg, mert ezen hasonérték a többi bérbeadott lakások bérértékének és a mult évi megállapításnak megfelel.

A panaszos ezen megállapítás jogosságát és helyességét azért támadta meg, mert a H. H. Ö. 9. §-a alapján csak a bérbe nem adott épületek, illetőleg épületrészek adóalapját lehet a tényleg bérbeadottakkal való összehasonlítás útján megállapítani.